

BUTLLETÍ DEL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA

AGOST DE 1923

ANY IV — NÚM. 39

Direcció i Administració: Santa Anna, 26, 28 i 30, 1.er — BARCELONA

El SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA persegueix el major ennobliment de la funció social encomanada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya, i protegint als associats i llurs famílies per medi d'institucions de Previsió i Cooperació.

RAL PER DURO

Descartada la classe de obrers manuals com element de tributació, i continuant la disbaixa de despeses de l'Estat espanyol, els ministres d'Hisenda han fixat la seva escrutadora mirada al guany modest del obrer intel·lectual, castigant els seus ingressos amb un ral per duro de contribució.

Per a excusar tal tribut, diu el ministre d'Hisenda: «Es evident que al dir ingressos professionals, i no beneficis, volgué el legislador gravar aquells sens deducció alguna per gastos, buscant la deguda compensació en lo reduït del tipu de gravamen, puig clarament s'observa que, mentres en el número 1.º de la tarifa 1.ª del article 4.º estableix llei del 15 per 100 per als Directors, Gerents, etc. d'Empreses, arriba en l'escala del número 2.º fins al 10 per 100 quan grava a empleats particulars, i al 20 per 100 en les classes actives civils, i al 18 per 100 en la dels militars, i fins al 10 per 100 en la dels modestos Mestres d'instrucció primària, sols fixa el tipu únic del 5 per 100 quan se tracta de professions lliberals compreses en l'epígrafe E., avans mentat; i aquesta diferència seria una manifesta desigualtat si no tingués com compensació una certa xifra de despeses que l'exercici de dites professions exigeix...»

La tributació per beneficis, i fins per ingressos es la més justa de totes, i fora acceptada, creiem nosaltres, per tots els metges, si's complissin les condicions següents:

1.ª Que des del moment que s'obliga a un sacrifici tan fort com es el pagar un ral per duro de tot lo que guanyi un obrer intel·lectual, l'Estat, comprenent la vàlua del sacrifici imposit a tal estament, i les càrregues enormes que pesen també sobre totes les fons de riquesa i producció d'Espanya, deuria deturar-se en tota empresa quixotesca sens finalitat coneguda i amb l'hostilitat evident de qui pot més que nosaltres; tindria que suprimir tot gasto inútil com el sens fi de comissions, la de la civilització de les Hurdes, per exemple, per exemple, què únic objecte es crear situacions a amics i parents. Una neteja general de tants paràsits que viuen sobre el presupost, es indispensable.

2.ª L'impost sobre les utilitats o ingressos deuria ésser únic, deslliurant a l'Estat d'un sens fi de empleats, i no augmentant-los, com passarà ara. L'Estat deuria també defensar al obrer intel·lectual de ésser presa fácil de la codícia deis municipis, que cada dia busquen i rebusquen nous medis per a absorvir tot guany del home de carrera, que ja no sab on girar-se per a pagar tanta contribució destinada, en bona part, a fer viure a paràsits no menys inútils que'ls que l'Estat conreua.

3.ª L'impost sobre los ingressos deuria comensar a partir de determinada quantitat. No critiquem pas que l'obrer manual no tributi; però bo és que l'Estat sàpiga que hi han molts metges qual guany és inferior al de molts treballadors, els descargadors de la Riba, per exemple, i no és just que uns tributin i els altres no.

4.ª No es deu exigir als metges a portar llibres detallats de comptes: el secret professional es el deure més sagrat de la nostra professió.

5.ª Un règim especial de tributació deu ésser assignat a les clíniques i a determinades especialitats, quals despeses importen al guany moltes mils pessetes.

Totes aquestes condicions se inclouen en dos: justícia en la tributació, honorabilitat en la distribució de lo recaptat.

Però mentres siguem governats per els descendents d'aquells que en la pre-història no volien caçar ni pescar, i vivien de lo que agafaven a uns i altres, i que veient com evolucionaven els caçadors i pescadors varen fer-se politics i crearen l'Estat; mentres tinguem presidents del Concel de la bofetada seca, tot augment de tributació serà dolorosament executat.